

Het Boek Daniël - Nummer Tweënnegentig

De profetie onthuld: de drievoudige toepassing van de laatste zes verzen van Daniël en het voortschrijdende licht van de derde engel

Jeff Pippenger

2024-02-25

In de Milleritische beweging werd de vermeerdering van kennis ontzegeld, en zij stelde in de eerste plaats, maar niet uitsluitend, de belijdende protestanten in de Verenigde Staten op de proef. Sardis, de gemeente die uit de duisternis van de pauselijke opperheerschappij tevoorschijn kwam, werd geleid tot een voller begrip van het evangelie dat geopenbaard zou worden wanneer het hemelse heiligdom in de hemel werd geopend. In de beweging van de derde engel werd de vermeerdering van kennis op 11 september 2001 ontzegeld, en zij stelde het Laodiceïsche adventisme over de gehele wereld op de proef. Om deze reden werd de waarheid, voorgesteld in de laatste zes verzen van Daniël elf, die de bron is van de vermeerdering van kennis, door het Laodiceïsche adventisme weerstaan.

„De weinige trouwe bouwers op het ware fundament (1 Korinthe 3:10, 11) waren verward en belemmerd, doordat het puin van valse leer het werk versperde. Gelijk de bouwers aan de muur van Jeruzalem in de dagen van Nehemia, waren sommigen gereed te zeggen: ‘De kracht der lastdragers is verzwakt, en er is veel puin, zodat wij niet in staat zijn te bouwen.’ Nehemia 4:10. Vermoeid door de voortdurende strijd tegen vervolging, bedrog, ongerechtigheid en elk ander beletsel dat Satan kon bedenken om hun voortgang te hinderen, werden sommigen die trouwe bouwers geweest waren, moedeloos; en ter wille van vrede en veiligheid voor hun bezit en hun leven keerden zij zich af van het ware fundament. Anderen echter, niet ontmoedigd door de tegenstand van hun vijanden, verklaarden onbevreesd: ‘Weest niet bevreesd voor hen; gedenkt de Heere, groot en ontzagwekkend’ (vers 14); en zij gingen voort met het werk, ieder met zijn zwaard aan zijn zijde omgord. Efeziërs 6:17.

“Dezelfde geest van haat en verzet tegen de waarheid heeft in elk tijdperk de vijanden van God beziel, en dezelfde waakzaamheid en trouw zijn van Zijn dienstknechten vereist geweest. De woorden van Christus tot de eerste discipelen zijn van toepassing op Zijn volgelingen tot aan het einde der tijden: ‘Wat Ik tot u zeg, zeg Ik tot allen: Waakt.’ Markus 13:37.” De Grote Strijd, 56.

De uiteenzetting van de boodschap van de laatste zes verzen van Daniël begon in de omgeving van de zelfonderhoudende bedieningen van het Laodiceïsche adventisme en werd daarna, naarmate de tijd vorderde, geconfronteerd met de beroemde theologen (de geleerden) van het Laodiceïsche adventisme. De wapens die werden aangewend in een poging de boodschap in diskrediet te brengen, brachten onvermijdelijk een groter licht en een grotere helderheid voort ten aanzien van de verzen die aan onderzoek en aanval waren blootgesteld. Die aanvallen leidden uiteindelijk tot profetische inzichten die voordien niet waren onderkend, maar toen werden bevestigd en deel bleken uit te maken van het voortgaande licht van de derde engel.

De Millerieten erkenden slechts vier koninkrijken in de bijbelse profetie, maar kort na 1844 werd begrepen dat de Verenigde Staten het beest uit de aarde van Openbaring dertien was, en dat inzicht maakte duidelijk dat het pausdom niet eenvoudigweg een deel van het Romeinse koninkrijk was, maar in werkelijkheid het vijfde koninkrijk van de bijbelse profetie.

„Onder de symbolen van een grote rode draak, een luipaardachtig beest en een beest met lamachtige horens werden aan Johannes de aardse regeringen voorgesteld die zich in het bijzonder zouden bezighouden met het met voeten treden van Gods wet en het vervolgen van Zijn volk. De oorlog wordt voortgezet tot aan het einde van de tijd. Het volk van God, gesymboliseerd door een heilige vrouw en haar kinderen, werd voorgesteld als verreweg in de minderheid. In de laatste dagen bestond slechts nog een overblijfsel. Over hen spreekt Johannes als degenen ‘die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus Christus hebben.’”

“Door het heidendom, en vervolgens door het pausdom, oefende Satan gedurende vele eeuwen zijn macht uit in een poging Gods getrouwe getuigen van de aarde uit te wissen. Heidenen en papisten werden bezielde door dezelfde geest van de draak. Zij verschilden slechts hierin, dat het pausdom, onder voorwendsel God te dienen, de gevaarlijker en wredere vijand was. Door bemiddeling van het rooms-katholicisme voerde Satan de wereld in gevangenschap. De belijdende kerk van God werd meegesleurd in de gelederen van deze misleiding, en meer dan duizend jaar lang leed het volk van God onder de gramschap van de draak. En toen het pausdom, van zijn kracht beroofd, gedwongen werd van vervolging af te zien, zag Johannes een nieuwe macht opkomen om de stem van de draak te doen weerklinken en hetzelfde wrede en godslasterlijke werk voort te zetten. Deze macht, de laatste die oorlog zal voeren tegen de kerk en de wet van God, werd gesymboliseerd door een beest met lamachtige horens.”

„Maar de strenge lijnvoering van het profetische potlood onthult een verandering in dit vredige tafereel. Het beest met lamachtige horens spreekt met de stem van een draak en ‘oefent al de macht van het eerste beest vóór hem uit.’ De profetie verklaart dat het zal zeggen tot hen die op de aarde wonen dat zij een beeld voor het beest moeten maken, en dat ‘het maakt dat allen, kleinen en groten, rijken en armen, vrijen en slaven, een merkteken ontvangen aan hun rechterhand of op hun voorhoofd; en dat niemand kan kopen of verkopen, dan die het merkteken heeft, of de naam van het beest, of het getal van zijn naam.’ Aldus treedt het protestantisme in de voetsporen van het pausdom.” Signs of the Times, 1 november 1899.

Toen de laatste zes verzen van Daniël elf werden ontsloten, werd erkend dat de gehele opeenvolging die in die zes verzen wordt uitgebeeld, betrekking had op de wisselwerking tussen de drie machten die Zuster White zojuist had aangeduid als „het heidendom”, het „pausdom” en het „protestantisme”. De vijand voerde aan dat het „sieraadland” van vers eenenveertig een symbool was van óf het protestantisme óf de Kerk der Zevende-dags Adventisten, maar het „sieraadland” is de Verenigde Staten, en in vers eenenveertig overwint de koning van het noorden (het pausdom) de Verenigde Staten bij de spoedig komende zondagswet. De satanische dwaling die het „sieraadland” met iets anders dan de Verenigde Staten vereenzelvigd, is erop gericht te verhinderen dat mannen en vrouwen zullen inzien dat de volgende profetische gebeurtenis na de ineenstorting van de Sovjet-Unie in 1989, in de periode die in de laatste zes verzen van Daniël elf wordt voorgesteld, de

spoedig komende zondagswet is.

Voor Zevendedagsadventisten betekent dit dat vers eenenveertig de sluiting van de genadetijd voor Gods kerk aanduidt, en het laatste wat het laodiceïsche adventisme wil horen, is dat zijn genadetijd ten einde loopt! De Heer leidde de redenering tot een punt waarop werd erkend dat, toen het heidense Rome bij de Slag bij Actium in 31 v.Chr. de heerschappij over de wereld verkreeg, het eerst drie geografische machten moest overwinnen, zoals voorgesteld in Daniël hoofdstuk acht.

En uit een daarvan kwam een kleine hoorn voort, die uitermate groot werd, naar het zuiden, en naar het oosten, en naar het Sieraadland. Daniël 8:9.

Het was een vaststaand feit dat het „zuiden”, het „oosten” en „het Sieraadland” de drie geografische gebieden vertegenwoordigden waarover het heidense Rome de macht verkreeg toen het de troon der aarde besteede als het vierde koninkrijk van de Bijbelse profetie. Daarmee verbonden was het feit dat ook het pauselijke Rome drie geografische machten moest overwinnen toen het de troon der aarde besteede als het vijfde koninkrijk van de Bijbelse profetie, zoals voorgesteld in Daniël hoofdstuk zeven.

Ik sloeg acht op de horens, en zie, tussen hen kwam een andere, kleine horen op, waarvoor drie van de eerste horens met wortel en al werden uitgerukt; en zie, in deze horen waren ogen als mensenogen, en een mond die grote dingen sprak. Daniël 7:8.

In de strijd die woedde over het „Sieraadland” van vers eenenveertig maakte de Heer duidelijk dat er in de profetie drie verschijningsvormen van Rome waren. Heidens Rome, dat werd gevolgd door pauselijk Rome, en daarna was er het Rome van de laatste dagen, dat wij „het moderne Rome” noemden. Op grond van twee vaste en gevestigde waarheden van de profetie — de eerste dat God nooit verandert, en de andere dat de waarheid op het getuigenis van twee getuigen wordt bevestigd — kwamen wij zonder aarzeling tot de conclusie dat de drie hindernissen voor de koning van het noorden in de laatste zes verzen van Daniël hoofdstuk elf drie moderne geografische machten moesten voorstellen.

Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid. Hebr. 13:8.

Er staat ook in uw wet geschreven dat het getuigenis van twee mensen waar is. Johannes 8:17.

Deze erkenning bevestigde wat wij reeds hadden geconcludeerd, want wij hadden het „heerlijke land” geïdentificeerd als een geografische macht (de Verenigde Staten) en verwierpen het dwaze denkbeeld dat het een kerk zou vertegenwoordigen, die een geestelijke macht is. Wij vormden dit standpunt op grond van de overtuiging, die steeds opnieuw is bevestigd, dat er in Gods Woord geen toevalligheden zijn. Op grond van vele getuigenissen is het duidelijk dat Gods gemeente in de laatste dagen een berg is.

En het zal geschieden in de laatste dagen, dat de berg van het huis des Heren bevestigd zal zijn op de top der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen; en alle volken zullen daarheen toestromen. En vele natiën zullen opgaan en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God van Jakob; en Hij zal ons onderwijzen aangaande Zijn wegen, en wij zullen wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en des

Heren woord uit Jeruzalem. Jesaja 2:2, 3.

Degenen die voorstelden dat het „heerlijke land” een kerk is, en meestal beweerden zij dat het de Zevendedagsadventistenkerk is, deden dit omdat Daniël het land als „heerlijk” aanduidt, en hun oppervlakkige redenering tot de conclusie kwam dat, aangezien de „heerlijke heilige berg” in vers vijfenveertig zeer zeker Gods kerk van de laatste dagen is, daarom ook het „heerlijke land” de kerk moet zijn. Immers, zij bevatten beide het bijvoeglijk naamwoord „heerlijk.”

Er zijn geen vergissingen in Gods woord, en wanneer Daniël „land” gebruikt in verband met het woord „heerlijk”, en vier verzen later „heilige berg” gebruikt in verband met het woord „heerlijk”, duidde Daniël daarmee op een doelbewust onderscheid tussen een land en een berg. Het letterlijke heerlijke land is Juda, en het is in de stad Jeruzalem dat Gods tempel werd opgericht. Jeruzalem, of de tempel, kan worden verstaan als Gods kerk, maar het gebied waarin Jeruzalem gelegen is, is het land Juda. Vele waarheden werden bevestigd naarmate de kennis toenam in het voortschrijdende licht van de derde engel, maar wij schetsen hier slechts de achtergrond van de profetie die drie verschijningsvormen van Rome aanduidt.

Toen wij erkenden dat heidens en pauselijk Rome twee getuigen verschaften die de profetische kenmerken van het moderne Rome vaststelden, erkenden wij een uitleggingsbeginsel dat ik de „drievoudige toepassing van profetie” noemde. Er waren anderen die soortgelijke gedachten over een drievoudige herhaling van bepaalde profetieën hadden gehanteerd, maar de definitie die wij gingen onderkennen, is de definitie die wij nog steeds gebruiken. Het is van belang te begrijpen dat de profetische regel van de drievoudige toepassing van profetie, die zo vaak door Future for America wordt toegepast, werd onderkend tijdens de uiteenzetting over de laatste zes verzen van Daniël elf; maar wat evenzeer van betekenis is, is dat die uiteenzetting leidde tot de eerste erkenning dat de drievoudige toepassing van profetie betrekking had op Rome. In de Milleritische geschiedenis was een van de twistpunten de vraag of Antiochus Epiphanes „de rovers” van Daniël's volk was, dan wel of „de rovers” Rome waren, zoals de Millerieten begrepen. De reden waarom dit van betekenis is, is dat Rome, als „de rovers” van Daniël's volk, degenen zijn die in Daniël elf, vers veertien, „het gezicht zouden bevestigen”.

En in die tijden zullen velen opstaan tegen de koning van het zuiden; ook de geweldenaars uit uw volk zullen zich verheffen om het gezicht te bevestigen, maar zij zullen vallen. Daniël 11:14.

De eerste keer dat wij een drievoudige toepassing van profetie begrepen, werd dit herkend aan het feit dat er in de Bijbelse profetie drie manifestaties van Rome zijn. Rome vestigde het gezicht van het voortgaande licht van de derde engel, zoals het dat ook deed in de Milleritische geschiedenis. In de Milleritische geschiedenis was het het inzicht dat heidendom en pausdom de machten waren die het heiligdom en het heil vertrapten, dat het raamwerk van waarheid werd waarop Miller „al” zijn profetische inzichten opbouwde. De laatste zes verzen van Daniël elf hebben een raamwerk van waarheid vastgesteld waarop Future for America al zijn profetische toepassingen heeft gebouwd. Dat raamwerk bestaat uit de drie verwoestende machten van de draak, het beest en de valse profeet, die de wereld naar Armageddon voeren.

Dat kader is gebaseerd op de erkenning dat het heidense Rome, gevolgd door het pauselijke Rome, twee getuigen verschaft die het moderne Rome bevestigen, en dat het moderne Rome de drievoudige vereniging is van de draak van het spiritualisme (de Verenigde Naties), het beest van het katholicisme (het pausdom), en de valse profeet van het afvallige protestantisme (de Verenigde Staten). Dat kader is wat wij aanduiden als een drievoudige toepassing van de profetie. In de volgende artikelen zullen wij de verschillende drievoudige toepassingen van de profetie bespreken die zijn onderkend en die het kader vormen van het voortschrijdende licht van de drie engelen.

Wij zullen de drievoudige toepassing van drie manifestaties van Rome beschouwen, die de politieke en religieuze structuur van het moderne Rome identificeren, welke Zuster White kerkheerschappij en staatsheerschappij noemde. Die structuur wordt herkend door de profetische kenmerken van het heidense Rome samen te brengen met de profetische kenmerken van het pauselijke Rome, met het doel de kenmerken in het moderne Rome te identificeren en vast te stellen.

Wij zullen de drievoudige toepassing onderzoeken van drie manifestaties van Babylon, vertegenwoordigd door Nimrod, Nebukadnezar en Belsazar, die de hoogmoed aanduiden van de mens der zonde, die gezeten is in de tempel van God en verkondigt dat hij God is, welke Jesaja aanduidde als de „hoogmoedige Assyriër”. De pauselijke hoogmoed, die een onderwerp is van de Bijbelse profetie, wordt onderkend door de profetische kenmerken van Babel samen te brengen met de profetische kenmerken van Babylon, met het doel de kenmerken van het moderne Babylon te identificeren en vast te stellen.

Wij zullen de drievoudige toepassing bezien van drie manifestaties van Elia, zoals voorgesteld door Elia en Johannes de Doper, die “de stem van een roepende in de woestijn” in de laatste dagen identificeren. De stem van een roepende in de woestijn in de laatste dagen vertegenwoordigt een specifieke wachter, namelijk een beweging, en identificeert een dubbel getuigenis binnen een beweging die een gelijksoortig begin en einde heeft. Er wordt ons meegedeeld dat er geen derde engel kan zijn zonder een eerste en een tweede; daarom is het op een bepaald niveau onmogelijk de beweging van de eerste engel te scheiden van de beweging van de derde, en beide bewegingen worden vertegenwoordigd door een wachter die voorafgebeeld werd door Elia en Johannes de Doper.

‘Met pen en stem moeten wij de verkondiging doen weerklinken, waarbij wij hun volgorde tonen, en de toepassing van de profetieën die ons brengen tot de boodschap van de derde engel. Er kan geen derde zijn zonder de eerste en de tweede. Deze boodschappen moeten wij aan de wereld geven in publicaties, in voordrachten, waarbij wij in de lijn van de profetische geschiedenis de dingen tonen die geweest zijn en de dingen die zullen zijn.’ Selected Messages, boek 2, 105.

Wij zullen de drievoudige toepassing onderzoeken van drie manifestaties van de boodschapper die de weg bereidt voor de Boodschapper van het Verbond om plotseling tot zijn tempel te komen, zoals vertegenwoordigd door Johannes de Doper en William Miller. De laatste wachter is een onderwerp van profetie dat wordt herkend door de profetische kenmerken van Johannes de Doper

en William Miller samen te brengen om de uiteindelijke vervulling van Maleachi hoofdstuk drie te identificeren.

Zie, Ik zend Mijn bode, en hij zal de weg voor Mijn aangezicht bereiden; en de Heere, Die gij zoekt, zal plotseling tot Zijn tempel komen, namelijk de Bode van het verbond, in Wie gij vreugde vindt; zie, Hij zal komen, zegt de HEERE der heerscharen. Maleachi 3:1.

Wij zullen de drievoudige toepassing onderzoeken van de drie manifestaties van de islam, zoals voorgesteld door de profetische kenmerken van de islam van de eerste en tweede wee in Openbaring hoofdstuk acht en negen, die de profetische kenmerken van de islam van de derde wee identificeren, aangeduid in Openbaring hoofdstuk tien en elf.

Wij zullen deze zaken in het volgende artikel voortzetten.

“Sta niemand toe voor u de hersenen te zijn; sta niemand toe uw denken, uw onderzoeken en uw bidden voor u te doen. Dit is de vermaning die wij heden ter harte moeten nemen. Velen van u zijn ervan overtuigd dat de kostbare schat van het koninkrijk van God en van Jezus Christus in de Bijbel ligt die u in uw hand houdt. U weet dat geen aardse schat zonder nauwgezette inspanning verkregen kan worden. Waarom zou u verwachten de schatten van het woord van God te begrijpen zonder de Schriften ijverig te onderzoeken?”

‘Het is passend en juist de Bijbel te lezen; maar daarmee eindigt uw plicht niet, want u moet zelf de bladzijden ervan onderzoeken. De kennis van God wordt niet verkregen zonder inspanning van het verstand, zonder gebed om wijsheid, opdat u het kaf, waarmee mensen en satan de waarheidsleer hebben verdraaid, van het zuivere graan der waarheid zult kunnen scheiden. Satan en zijn bondgenootschap van menselijke werktuigen hebben getracht het kaf der dwaling te vermengen met de tarwe der waarheid. Wij behoren ijverig te zoeken naar de verborgen schat en wijsheid uit de hemel te vragen, opdat wij menselijke bedenkensels van de goddelijke geboden kunnen onderscheiden. De Heilige Geest zal de zoeker helpen bij het vinden van grote en kostbare waarheden die betrekking hebben op het verlossingsplan. Ik wil allen nadrukkelijk op het feit wijzen dat een oppervlakkige lezing van de Schrift niet voldoende is. Wij moeten onderzoeken, en dit betekent dat wij alles moeten doen wat dat woord inhoudt. Zoals de mijnwerker gretig de aarde doorzoekt om haar goudaders te ontdekken, zo moet u het Woord van God doorzoeken naar de verborgen schat die satan zo lang voor de mens heeft trachten te verbergen. De Heere zegt: “Indien iemand Zijn wil wil doen, zal hij van deze leer weten.” Johannes 7:17.’ Fundamentals of Christian Education, 307.